

OPINIÓ - POLÍTICA - CULTURA- VALENCIANISME – SOCIETAT

IN-tolerable

Aznar dixit: 'El que pueda hacer, que haga' (I)

/ J.Masia

3/6/2025

Esta instrucció es del que parlava català en l'intimitat, del que nomenava a ETA moviment de lliberació vasc o acostava més pressos terroristes que ningú, etc. Estos de dretes tenen la memòria justeta per a passar el dia i un deficit moral com l'Everest. La deformació consisteix en transformar la realitat a través de la fantasia i la manipulació per a convertir-la en una alternativa, un disseny crea la realitat a conveniència perquè la fe crea fets, com en els millors llibres d'autoajuda. Parlen des del cadafal de la moralitat suprema quan eres un miserable hipòcrita: fes lo que

yo dic, pero no haces lo que yo faig. El resultat de l'impostura es postrar la veritat als peus de la mentira.

Esta frase me'n recordà a una altra de l'exdirector del diari ABC, Luis María Anson, quan declarà que contra Felipe González se posà al límit l'estat de dret. Eufemisme que evita dir que se'n passaren línies roges sancionables pel dret penal. Ara, el chaman de la tribu rememora la gesta i arenga al Terç de Flandes o la Divisió Blava a combatre contra els enemics d'Espanya, tot val: no vol presoners.

Les més grans dictadures de l'història de l'humanitat posen a les institucions de l'estat al servei propi o del seu partit i açò mateixa ho fa fet el PP de Mariano Rajoy, per açò, no tenen autoritat moral per a reclamar ni exigir res. Me pareixen més greus les conductes autoritàries o corruptes d'una democràcia perquè oculten, per contra, en les dictadures resulten evidents, no es tapa res, perquè no necessiten les cloaques ni als llanterners. La mentira en democràcia es més productiva.

Tot lo món, mínimament documentat i honrat, sap que aquí els cossos i forces de seguretat de l'estat –els devots de l'autoritat s'embaïen la boca quan ho pronuncien–, l'exercit i els jutges coixegen molt de la cama dreta; –de carabassa, en poc n'hi ha massa–. En el cas judicialitzat nomenat Kitchen el govern de Mariano Rajoy utilitzà a la policia patriòtica per a destruir proves i acosar. Policia patriòtica per ser espanyolíssima, al remat, reminiscències d'una gran llibertat i sempre de dretes, com Déu mana.

Per persones com estes tenia rao el lletraferit Ramón María del Valle-Inclán, quan afirmava en 'Luces de Bohemia' que aci es menysprea l'intel·ligència i es premia al que furta i al pocaverkonya i conclouia que per açò 'España es una deformación grotesca de la civilización'. Norres ha canviat.

Despuix de lo del cas Kitchen a ningú ser racional li pot sorprendre que el PP continue la seua herència constitutiva franquista i nacionalcatòlica, no obliden que Fraga Iribarne, el creador, fou ministre de Franco i no fou l'únic franquista, no cabien en un 600 perquè necessitaven un superpetrolier. I per cert, a l'encausat secretari d'Interior, Francisco Martínez, del govern de Rajoy l'han enganxat delinqüent de nou en un hacker, l'emprenedor havia montat una banda criminal organitzada de ciberatacs, que segons la Policia tenien capacitat de "desestabilización económica y estratégica" (euronews, 29-5-2025), ¡que tanquen al popular d'una vegada, es un perill públic! –Al finalisar est article he confirmat que l'han enviat a presó-. Gracies.

Si necessiten més, l'excap de la Policia Nacional, diputat i senador del PP, i declarat catòlic practicant neocon, Ignacio Cosidó, es bafanejava de controlar la sala segona del Tribunal Suprem per darrere. I el cara forrada de vaqueta escriu un llibre nomenat España, camino de libertad.

El panoli i els seus seguidors-votants no saben que violant la separació de poders no hi ha llibertat ni democràcia. Com el fi justifica els mitjos, els te tot, tot i tot igual, perquè creuen que han sigut designats per mandat diví a governar in aeternum a qualsevol preu, perquè tots els altres són il·legítims, bastants.

Imagens: stas-clm.com, arxiu ACNV,

Aznar dixit: 'El que pueda hacer, que haga'

(II) / J.Masia

5/6/2025

Els que mes esblandixen contra lo public son els que mes s'aprofiten de lo public, com a bons chuplasancs. Estan acostumats a arrambar com el caudill i la seua dona, que deixava tremolant les joyeries, la familia encara conserva la fortuna robada a tots els espanyols, en u dels majors lladrocinis de l'imperi a on no es ponía el Sol. Encara manté els títuls nobiliaris per la gracia o favor impagable real o l'exencio penal contra els crims contra l'humanitat, un dret internacional conculcat per una llei local que els regalà l'irresponsabilitat com al rei l'inviolabilitat.

Com diria Francisco Franco ho deixà: 'todo está atado y bien atado' i compli. Per cert, als sangoneres que s'embafen nomes de repetir ad nauseam lo de la transició modelica, els ensenye que prou mes digna fon l'Argentina que processà al govern d'ultradreta. Espanya no li arriba ni a sola de la sabata, que quede negre sobre blanc.

Ara li toca, icóm no!, a membres de l'UCO de la Guardia Civil, pero no els senyala el malvat govern terroriste-bolivaria sense proves, hi ha una investigació per part d'assunts interns de la propia UCO judicialisada, es a dir, contra els seus propis membres per fer corrupció en empreses, utilitzar mijos i procediments ilegals, per facilitar documentació i ocultar proves incriminatories en fins polítics, no cal que els diga l'ideologia dels beneficiats. Casualment u dels implicats en la denuncia d'assunts interns, l'excap d'informació de l'UCO, Juan Vicente Bonilla, es antisanchiste declarat i public, observen la seua tara casposa i patriotera: "Por lo menos los de vox ya empiezan a jurar los cargos por Dios y por España y eso me pone" (ElPlural, 29-5-2025). Estos beats no practicants son massa libidinosos.

El personage en excedencia de l'UCO escrigue en uasaps publicats l'objectiu: volen matar al govern i paren atencio: per una sort metafisica, conjuncio astral o divina, una de les ovelles negres del cos d'elit es contractada per IDA, en Madrit, i la seua dona tambe, iche, quína sort, no! A preguntes dels periodistes IDA digue que no sabia res i l'infanta que ho feya tot per amor, sera per excusetes de malpagador.

Per cert, l'home de la lideressa, el defraudador confes, va 'pa lante', ¿t'han bufat o t'han fet aire?

El lawfare es practica, en especial l'ha patit Podemos i està investigat en seu judicial. El juge de l'Audiencia Nacional, Santiago Pedraz, ha trobat proves de la trama, molt mafiosa, de la colaboracio del govern de Rajoy i la brigada politica i policial per a desfer al partit morat.

El PSOE que te alguns casos preocupants (Leire Díez o Miguel Ángel Gallardo) i coses per lo manco llegal (Begoña Gómez) està molt llunt del nivell popular, pero ha de fer-los front radicalment per a mantindre les diferencies entre uns i atres.

Si, ya ho se, la contundencia no la valora la poblacio porque assumix la corrupcio com si fora la pluja, inevitable, pero servirà al PSOE per a conservar als seus votants. En Felipe Gonzalez acabaren les urnes, pero en Rajoy fon el Congres. Si foren de dretes es una atra cosa, els dretosos continuarien votant-los a pesar de la corrupcio massiva, com feren en el PP, fins que aparegue un atre com Ciudadanos que els arreplegà i expià els seus pecats.

En la gestio de la corrupcio parlem de la nit i el dia, comparen com els socialistes es desferen immediatament de José Luis Abalos, el numero 3 del PSOE, i cóm ho fa el PP en els seus corruptes com l'alcaldesa de Marbella. Lliçons no en poden donar.

Alberto 'Fakejoó' convocarà una manifestacio el 8 de juny en el lema: democracia o mafia, est exces del zel i de frenada de l'acompanyat i amic del narcotraficant Marcel Dorado, hauria de saber que aci l'única mafia coneguda ha segut la del PP en el cas Gürtel i cia., la trama ha sigut reconeguda en sentencia judicial ferma, inclus la mateixa seu del PP està pagada en diners negres. ¡Tanta ensenyança democratica popular m'obnubila!

Imagens: elconfidencial.com, prensarepublicana.com.

Aznar dixit: 'El que pueda hacer, que haga' (III) / J.Masia

7/6/2025

Solucions a l'alcang

Sería molt interessant invertir mes en la justícia per a que els procediments no s'allargaren: dilacions indegudes i reduccions de condena o prescripcions, pena de telediar, llevar aforaments, introduir il·licits penals com l'enriquiment il·legal, fer del tercer poder un lloc mes plural i no tan sectari, aixina com depurar als funcionaris publicos que desvien el seu treball: han de servir a l'administracio i no a un partit politic. Una reforma de la llei penal

i de la funcio publica, en especial del regim sancionador, que establira l'expulsió del cos seria mes que necessaria. ¿Per qué sempre el PP i el PSOE, que son els partits que governen, no permeten estos avanços?, ¿es alguna cosa de hui per tu i dema per mi? No me crec que tots siguen uns incompetents intel·lectuals, la conclusio es porque els conve. Per aço, es tan necessari alternatives politiquies que els obliguen a canviar les coses, per una banda, de l'ultradreta no es pot esperar res de reforçament democratic, pero per l'atra resulta incontestable que Podemos i Sumar han apretat al PSOE per a be dels treballadors.

La justícia es l'ultima frontera entre una democràcia i una dictadura. Me pareix que el problema actual no son tant les dictadures com les democracies superficials o els estat fallits com es el cas del d'Israel a on ningú de dins pot parar el genocidi. Aci en Espanya es nega l'evidencia, els polítics porque cobren, pero els opinadors... porque cobren, material o espiritualment. No he vist a ningú mes patetic i indesijable que els que veuen imatges de lo que ocorre en Gaza i no tenen el valor, l'honradea, la vergonya i els principis per a qualificar-ho correctament: un genocidi de manual.

En clau interna... i externa, ino ho oculten!

Algun dia els valencianets que escampen pel fluit valencianisme nos explicaran cómo tanquen els ulls, dissocien la realitat i donen suport ad esta gentola per quatre chavos en lloc de favorir un partit politic valencianiste. Son capaços de separar a Valencia d'Espanya, lo que alli passa no es te en conte aci, com si el PP fora un atre.

Inclus fan compartiments mentals estancs perquè en el seu anàlisi simpliste i interessat son capaços d'ignorar, d'analitzar o reflexionar l'alcanc de ¿en quí te juntes?, perquè qui els dona les subvencions es el nefast gestor de la dana.

Des de finals dels noranta, les entitats centenaries s'entregaren en cos i anima a u dels governs mes corruptes, aci i alli, la contestacio era: 'i lo bonica que està Valencia'. Mutaren de valencianistes a popularistes, els directius tragueren lo seu. El cost de la venda es molt superior al seu valor personal, en fi, un tall de huits i nous, en molta medalla penjada i un ego incommensurable.

Pero i lo pagats que estan en el presupost del PP i VOX, negacionista, mascliste, homofop i neolliberal que retalla en emergencies per a subvencionar als bous. Lo unic bo es el retall a la AVL i encara aixina s'han quedat a mig gas perquè el PP els ha marcat una llinea roja en l'institucio pancatalanista: no se'ls toca massa, nomes de cara a la galeria o per als bajoquetes blavers. Han passat de 3.9 millons, l'any passat, a 2.2 millons assignats enguany, pareix que els arriba justetet per a pagar nomines, i ¿en serio?! (El Español, 22-5-2025), ino es que sobren ben pagats, es que sobra l'institucio!

Per si no queda clar quíns seran els llepons, geishes i beneficiats, son els de sempre: "En su lugar, las organizaciones del perímetro cultural de PP y Vox resultan agraciadas. Lo Rat Penat recibirá 250.000 euros, cinco veces más que en 2024, 50.000 de convenio y 200.000 para rehabilitar su sede. El convenio con la Real Academia de Cultura Valenciana pasa de 15.000 a 50.000 euros. A ello se añaden 480.000 euros para realizar jornadas sobre el "Reino de Valencia y la cultura valenciana" que van a parar a cinco ayuntamientos gobernados por populares y vixistas así como 180.000 euros de ayudas a la promoción de las 'señas de identidad'." (Levante, 29-5-2025).

Imagens: asivaespana.com, valencianews.es.

Aznar dixit: 'El que pueda hacer, que haga' (i IV) / J.Masia

9/6/2025

Quan el pancatalanisme acuse al 'valencianisme' (totum revolutum) de ser poc coherent en l'ús de la llengua i molt de dretes, està clar que no ho dirà per uns quants. Yo els contestare a la pregunta que si, pero no, es com si yo assimilara a pancatalanistes i catalanistes en militants terroristes de Terra Lliure, aixina m'entendran. Ells saben que bona part dels okupes son regionalistes porque posen per damunt dels interessos del valencianisme la seua ideologia particular de dretes i per tant, no son valencianistes. Constanti Llobart dia que Valencia està per damunt de tot i si no es complix esta condicio... blanc i en botella. La contaminacio arriba a tacar-ho tot, l'anatema afecta als nacionalistes d'esquerres –injustament, mes encara quan trenqui palletes publicament en el regionalisme fa vora 30 anys–, pero esta visio esterotipada pancatalanista es incompleta i falac, es agarrar la part pel tot i destaca a la part mes debil.

Els enemics dels nostre enemics no son els nostres amics, ni tan sols son enemics reals, per lo manco no tots, hi ha hagut sempre convergencies entre el catalanisme i l'espanyolisme, entre Francesc Cambó i Francisco Franco, per eixemple.

Els regionalistes, per molt amiguets de l'anima que siguen, no son aliats del valencianisme, porque eren, son i seran quintacolumnistes, es una qüestio basica per a entendre qué es un conflicte ideologic entre les tres identitats dominants: regionalistes, pancatalanistes i valencianistes. En els bohemis i els passotes no conte porque no tenen projecte nacional, pero el seu vot val igual que el meu.

Si no teniem prou en els pancatalanistes als que mirem, normalment, des de la distancia, faltaven els que estan fins en la sopa, en el valencianisme son omnipresents. La manipulacio regionalista es una suplantacio d'identitat, si lligem sobre les diferencies entre el regionaliste Teodor Llorente (pare espiritual i desconegut del PP) i el sector mes nacionaliste valencià de l'epoca (Rossent Gumiel, Rafael Trullenque o J. M Bayarri) es donaran conte –no hi ha mes de 10 persones que entenguen lo que descriu a continuacio– que hi ha factors diferencials irresolubles entre les identitats en joc, es a dir, hi ha contradicció lògica i factual: ideologica, estrategica i operativa. Es estrictament un joc win-lost -lo que guanya una ho perd l'altra i al contrari-, no es una dificultat, es un problema, un error de tipificacio lògica en el sentit del psicoanalista Paul Watzlawick. ¿Ningu s'ha donat compte que la moto del valencianisme del PP, que exterminà a Unio Valenciana, i que ara alguns la fan extensible a VOX elimina qualsevol possibilitat d'una força nacionalista propia? Qui vullga penjar-se, que es penge.

Per aq, les convergencies com la tercera via son un parany, l'oli i l'aigua no es poden mesclar. Hi ha una excepcio, un cas antic, la confluencia entre el regionalisme valencià i l'adoptada ideologia pancaespanyolista: lloaven a Espanya, escriuen la poesia en valencià (en certa anarquia en eixe temps), pero pensaven que era catala, i entre ells parlaven en castella (a Pompeu Fabra li cridà molt l'atencio este fet). En el pecat nos va la penitencia, pero si hi haguera justicia: qui s'ha menjat la molla, que rosegue l'os.

Sense dubte, el grup mes potent es el pancaespanyoliste del PP que duplica la força destructora del pancatalanisme i es el dominant en les entitats regionalistes, en el silenci mes absolut, es a dir, sens oposicio critica interna ni externa per lo que es pot inferir que tots estan prou comodis. Com tenen manco memoria que un peix, els recorde que es giten en els que crearen la AVL, subvencionaren el pancatalanisme com l'alcalde de Valencia, M. J. Català, quan era consellera de Cultura, que fa honor al seu llinatge i la felicitaren inclus els d'Escola Valenciana; mantingueren el catala en tots els llocs i votaren en contra de les Normes del Puig, com la venuda pels enganyifers com la supermegablavera Rita Barberá. Si algu no detecta que hi ha alguna coseta rara o contradictoria...

¿Cóm va a matar el PP a la seua criatura preferida estatutaria? Li donà la vida el delinqüent d'Eduardo Zaplana i la blindà el beat Francisco Camps, i per a VOX no es tan important apretar mes. ¿Alguna volta ha conseguit el catalanisme i el pancatalanisme estos exits? Mai en la vida i a pesar de que han posat millions i millions damunt de la taula per a parar un transatlantic, pero lo que no conseguixquen els regionalistes i el PP no ho conseguix ningu.

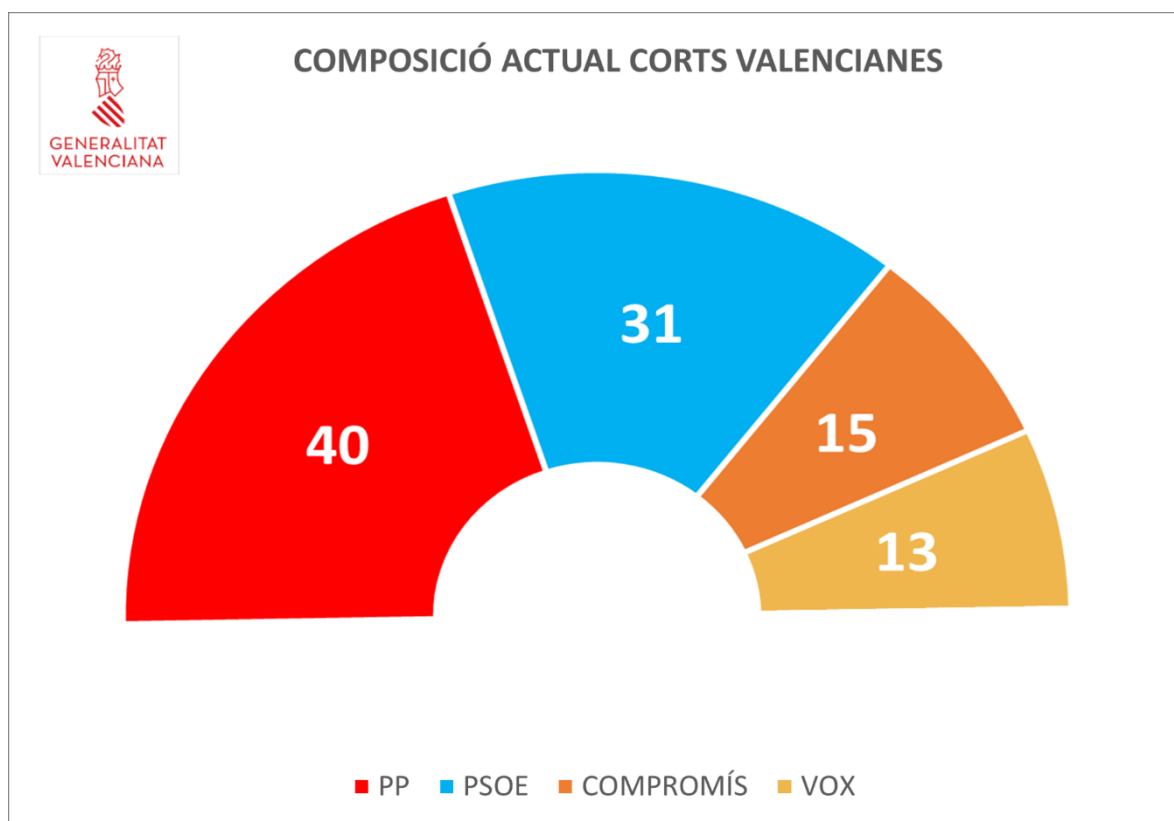
Si els burros volaren taparien el Sol.

29-05-2024

Imagens: eljueves, elespanol.com.

Oportunitats perdudes / Toni Fontelles

13/6/2025

No es el moment mes adequat per a dir lo que vaig a dir, pero portava molt de temps pensant-ho. No es el moment porque, una volta mes, la llengua valenciana ha segut oblidada pel govern espanyol en la proposta d'ús feta al Parlament Europeu. Nomes s'ha demanat la possibilitat per a l'euskera, el catala i el gallec.

I damunt en les proves de la PAU 2025 en 'valencià' el model idiomàtic era oriental com ha denunciat Convenció Valencianista, i d'autors catalans criticat per Convenció i per l'academic Abelard Saragossà (Levante-EMV 11-6-2025; 3).

Lo que volia propondre es que els partits polítics valencians en el govern (PP-Vox) o en l'oposició (PSOE i Compromís) pactaren per a que tots reben subvencions oficials independent de la tendència idiomàtica que siguen. S'ha desperdiciat una oportunitat (com en moltes ocasions abans).

El raonament es molt simple, quan pague impostos (siga valencianiste, catalaniste, protestant, ateu, budiste o ecologista) no me pregunten i per tant estaria be que s'acordara que tots rebran ajudes mane qui mane. En cas contrari passarà lo que ha passat en anteriors eixecutius i lo que passa ara. Venjances, retirada d'ajudes i favoritismes (repartiment a institucions proximes al poder-ideologia).

Aço es difícil de realizar porque primer que res has de reconeixer al 'atre', al teu adversari, no nomes als de la teua tribu. I sobre tot perquè aquells que s'omplin la boca de llibertat d'expressió són els primers que es posen de perfil o en contra. Com a mostra dos botons. El subdirector del Levante-EMV Alfons García escrivia : "Ahora es el acorralamiento de la autoridad lingüística del valenciano [...] También desaparecen las ayudas a las entidades que desde hace años defienden la lengua propia, porque asumen lo que dice la ciencia, que el idioma es el mismo que se habla más allá de Vinaròs. [...] así que quien sale premiado en estos presupuestos son los grupos, minoritarios, que propugnan lo contrario a la ciencia" (Levante-EMV 1-6-2025: 11). I u dels periodistes, en la mateixa línia: "[els diners que es retallen] Esos fondos se reparten dentro del perímetro ideológico de PP y Vox, como Lo Rat Penat, que pasa de 50.000 a 250.000 euros en un año, la Real Academia de Cultura Valenciana que asciende de 15.000 a 50.000 euros o ayuntamientos (oh casualidad) gobernados por estos dos partidos. ¿Por qué Orpesa, Xirivella o Elx percibirán 480.000 euros por organizar unas jornadas sobre el Reino de València y no otros? Pues porque pueden" (Diego Aitor Sanjosé, Levante-EMV 30-5-2025: 11). Cap dels dos ha protestat mai pel repartiment a entitats catalanistes i per l'exclusió d'entitats valencianistes. Mal.

I aço ho dic des d'una entitat (l'Institut d'Estudis Valencians) que no ha rebut ni un gallet quan manava el PP ni quan manen el PP i Vox. Perquè també hi ha classes dins del 'valencianisme'. Be que ho se.

Lo que proponc requereix molta mirada llarga i trobe que cap dels actors de hui està disposat a moure un dit. També requeria, en son moment, una mirada llarga la constitució de la AVL i ja se sap per a què es creà.

Tot aço ve per la debilitat política dels valencians i no serem res mentre continuem pensant i mirant a Madrid i a Barcelona. Aço ja ho saben els valencianistes històrics de principis del segle passat.

Imagens: cjusticia.gva.es, proyectainnovacion.com.

El Llegat / Josep Martinez "Tub"

16/6/2025

El Llegat

Eixe mati al sol li costava eixir. El cel ple de nuvols que no deixaven passar els raigs de llum. Era un trenc d'alba trist, com el dia que se li presentava a Joan per davant. Havia de donar l'últim adeu al seu yayo, una de les persones mes importants i volguda per aquell chiquet de quarantahuit anys.

No podia deixar de pensar en ell i en els bons moments que havien passat junts. La ment el transportava ad aquell temps en el que en apenes sis anys entrava en el seu talleret de canterer que tenia baix de casa, i el yayo com un joc el deixava jugar en l'argila, mentres l'ensenyava a fer les seues gerretes i platerets que en acabant omplia dels colors i dibuixos que mes li agradaven. En el pas dels anys va arribar a dominar totes les ferramentes, deprenent un ofici,

que si be era coneixedor de que no tenia futur, era la manera de tindre content al yayo, ya que este no era d'anar al bar o charrar baix l'ombra del plataner que hi havia en la plaça del poble, com feen la majoria de yayos. Era feliç en el seu tallereta on va passar la major part de sa vida. De jove com a mig de vida, de jubilat com a manera d'estar actiu i resistir-se a l'idea de que caurien en l'oblit i desapareixerien el dia que ell no poguera baixar a moure, el torn, el forn, el rodell, els pinzells, gavinets, metro... Les tecniques artesanes que havien passat de generacio en generacio, mes algu que un atre truquet que ell mateixa havia desenrollat producte de tota una vida dedicada a l'ofici.

Quedava en la consciencia tranquila, puix havia complit en la tradicio de transmetre l'ofici a les següents generacions, en la tristor de vore que elles en estos moments no podien viure, engrossant la trista llista d'oficis perduts.

Ara en la seua partida tot es pedria, començarien les disputes entre germans per l'herencia, i el talleret seria vist com un local ple de trastos i una oportunitat de reconvertir-lo en vivenda o baix comercial, depenent a qui li tocara.

A Joan, com a secretari de jumat que era acostumat a tractar en organismes oficials, els pares i tios li demanaren que s'encarregara de la part mes trista, com es donar-lo de baixa de tot allo que li perteneixia, llibretes de banc, seguritat social, l'ingres de la pensio, portar al notari les escritures per a modificar-les...

Es llei de vida i les normes necessaries per a que la societat seguixca avançant, ya que el mon no deixa de girar, per res ni per ningu.

Barrant la seua existencia, nomes quedaria d'ell el recort d'aquells que tant el volien i que en el pas dels anys tambe aniria apagant-se fins a un dia desapareixer del tot.

De repent, va recordar que hi havia un atre llegat del seu yayo, tambe antic i en perill com es la llengua valenciana, que des de sigles havia mantingut unit tot un poble, i que en el seu millor temps va ser tot un referent. Idioma de nacio, referent en un temps a on la gent no tenia complexes de ser valencià, parlar valencià i escriure en valencià, sent un orgull i enveja d'uns atres territoris. Al contrari de lo que està passant a dia de hui en el que el poble parla en valencià en casa i lo carrer, pero des de les institucions obliguen en les escoles a deprendre i escriure en un dialecte, el catala, producte d'uns pactes politics entre corruptes...

I el poble engolint, es va aborronar al pensar com entre totss'esta consentint que un estat sense sentit, l'espanyol, que nomes vol al poble valencià per a humiliar-lo, estiga matant la llengua valenciana, nexa en els nostres antepassats, en la nostra historia, imponent-ho "por justo derecho de conquista".

No s'enten com hi ha gent que defenga que es millor pertanyguera a un estat gran, en el que el model, des de fa sigles, es veu clarament que ha segut un fracas, que pertanyera un estat menut. Les millors economies, index de desenroll i satisfaccio justament la tenen les nacions menudes del nostre entorn, Luxemburg, Països baixos, Suïssa, Islandia...

Per a recuperar l'orgull de poble, nos vindria be recordar i fer recordar als nostres nous dirigents, ya que ningun dels ultims quaranta anys en poder de govern nos han valgut. Que el poble valencià va ser gran quan va ser menut.

En estos pensaments el soterrar del yayo va aplegar a la seua fi i davant de la seua tomba li va prometre no oblidar les seues ensenyances de canterer.

L'honraria estant actiu en la lluita per la dignitat del poble valencià, parlant, recordant lo que som, escrivint en la seua, la nostra milenaria llengua valenciana, mantenint viu...

El Llegat.

Coses de Tub.

IN-tolerable / Toni Fontelles

20/6/2025

No es acceptable que el PSOE, que guanyà una mocio de censura contra el PP acusant-lo de corrupció, siga ara el millor representant d'una corrupció sistemica en el temps, que podria implicar inclus son finançament illegal.

Les explicacions donades pel president del govern espanyol Pedro Sánchez (12-6-2025) han segut justetes i insuficients, demanar perdo, anunciar una auditoria externa i confiar en el control del Tribunal de Contes sobre les finances del partit. Est orgue es el mateix que durant anys no descobri la contabilitat doble del PP. Ara no es esperable que trobe la contabilitat B del PSOE. L'argument del compungit Sánchez que no sabia res sona falsa, encara que puga ser de veres. Sona tan falsa com la que donà la Reina de les Granotes, l'expresidenta de Madrit Esperanza Aguirre, a la que li ixqueren tants batracis al voltant que era la monarca de la bassa. Lo intolerable –per incongruent– es que encara vaja per ahi donant lliçons d'etica i lo pijor es que li les 'compren'. I el PP hauria de baixar el to perque te en el seu sac la 'policia patriotica'. Com el neoconverts a la dreta Felipe González –que seguix similar conducta– i oblida i amaga les maniobres del germanissim d'Alfonso Guerra durant anys. ¡Increible!.

La regeneracio democratica que propongue Sánchez en acabant de la suspensio temporal de cinc dies ni s'ha materialisat i nomes queden les paraules-intencions. Qualsevol iniciativa que proponga ara no te credibilitat. Ell no es ya creible. En alguna atra ocasio vaig escriure que se n'hauria d'haver anat quan podia, pero està clar que qui es considera messies no te este comportament entre les possibilitats proximes. Es mes creuen que han de tornar per a salvar el mon, com Francisco Camps en el PP. Son salvadors nats.

Estos lidere fan molt de mal a les organitzacions perque no deixen creixer 'arbres' al seu voltant i quan 'moren' es dificil o traumatic que un altre 'arbre' del costat puga prendre el relleu. A simple vista no es veu eixe substitut, cosa que no vol dir que no hi haja recanvi.

Lo que en un principi resultava increible o com a minim dubtos, els sobres i els paquets en diners a la seu del PSOE, ara, a la vista de l'informe de l'UCO, te major verossimilitut. Son mes factibles els comportaments i les quantitats de 15.000 o 40.000 euros.

I lo curios son obviament les empreses paganes (ve be recordar que l'actual Consell està contractant a dit la 'recuperació' –obres i servicis– a les mateixes societats implicades en els soborns i corrupció del PP valencià.

Ya dic, moltes conductes estranyes ara tenen sentit. La periodista que investigava per lliure, Leire Diez, tot apunta que si, que es una 'fontanera' socialista, treballava per a una companyia de Gaspar Zarrías, fontaner socialiste. Tot va quadrant.

Es previsible que els escandals continuen conforme es coneixen els audios que obsessivament gravava Koldo García i tot apunta que seran molt sucosos. Pero espai que Koldo no es un aprenent i que ha treballat per a la Guardia Civil en moltes ocasions i igual comencen a eixir conversacions i contactes 'inconvenients' que als mes llançats estos dies –sense paracaigudes–, els faran recular. Ya vorem.

Perque aci supostament hi ha un pla sistemic de soborns (els coneguts 'mossos') que afecta al PSOE, pero tambe a grans empreses-empresaris que es prestaven i tambe a institucions de l'estat.

Pedro Sánchez te en el seu hi haure una gestio economica molt bona, de les millors de l'Unio Europea (diga el PP i els agorers lo que vullguen) i tambe un atre actiu no menys interessant i important, la 'pacificació' de

Catalunya en la circumstancia que el rei Felip VI ha pogut tornar al territori espanyol i ser rebut per les primeres autoritats catalanes. No fem cas dels extrems de la presidenta de Madrit-Espanya-Madrit Isabel Díaz quan abandonà la reunió de presidents perque es parlara en euskera... anys arrere era partidaria de l'ús de totes les llengües espanyoles. Lo d'ara es sobreactuació per a la seua clec.

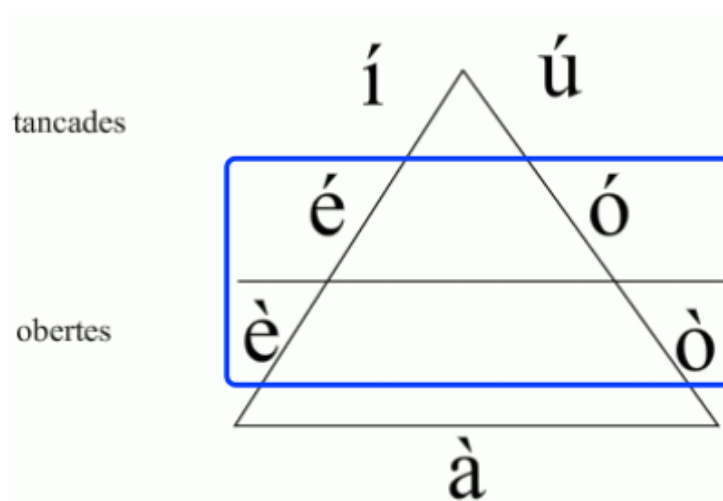
Com vol continuar fins al 2027, Sánchez s'haurà de buscar la formula per a posar recte a Junts i que trie entre l'extorsió permanent (perque no tenen el suport que tenien en Catalunya) o sumar els seus vots a la moció de censura de PP-Vox contra el govern de coalició. Una moció que Alberto Núñez Feijóo presenta o ho fara la futura presidenta Isabel Díaz... que ya no sap com dir-li que se'n torne a la seua Galicia.

I a l'atra banda de l'Atlantic cada dia que passa s'encarna un poc mes l'emperador del mon i ad esta banda de la Mediterranea cada dia es fa mes chicoteta l'humanitat (en Gaza).

Imagens: paralalibertad.org, youtube.com, facebook.com.

Per un accent... / Toni Fontelles

24/6/2025

La teoria del caos se sol eixemplificar en el vol d'una palometa en Almoradi que causa una tempesta en Bangkok o en l'illa de Pasqua. Ho tinguérem el passat 28-4-2025 quan un chicotet problema generà una cascada de conseqüències que acabaren en l'apagada general d'Espanya i Portugal. En resum, un fet

insignificant al principi d'una cadena pot causar un desastre al final del recorregut.

I tot aço ve per l'accent de Valencia. El porte escrit o no, tot lo mon, excepte els de la 'ciencia', saben que es en e tancada. No hi ha discussio. Una atra cosa es que la normativisacio aplicada al valencià oblige a posar-lo greu com pronuncien el toponim en Catalunya.

Pero, ¿per qué es una qüestio d'estat la direccio de la ralleta? Perque, seguint el principi caotic, un accent pot desestabilisar tot el sistema i mes.

En primer lloc, 'València' forma part de la triada especial junt a 'què' i 'perquè', una e oberta que no respon a la diccio valenciana, excepte quan per emfasis, per exageracio, la diém oberta, o en frases com 'no ni què' (sinonima de 'no ni poc'). Passa igual quan alguns parlants obrin l'interrogatiu-exclamatiu ¿còm?

Ad alguns unitaristes idiomatics ya els destorbava marcar el timbre vocalic d'estes tres paraules pero obedien i callaven.

En segon lloc, si acceptem 'València', ¿quín motiu hi ha per a conservar 'què' i 'perquè'? Cap, no n'hi ha. Pero ¿parem aci? No.

Tercer si en els anteriors casos es pot modificar la marca-timbre de la vocal. ¿Quín sentit identitari te mantindre accentuacions extravagants –convergentes en el catala– en els participis 'entès', 'comprès', 'encès', 'imprès' o en els gentilicis 'finès', 'anglès', 'feroès'? Pos pareix que tampoc n'hi ha.

Quart, si fins ara no hem trobat motiu tecnic-llingüistic per a accentuar contra la fonetica valenciana i a favor de la fonetica catalana, ¿podem transformar tambe unes atres falses obertures com 'parèixer', 'merèixer', 'conèixer', 'crèixer'?

Yo diria que si. Nomes tenim de seguir la 'genuïnitat' i les modificacions anteriors. Ho podem fer. Es mes, seria congruent aplicar-ho a tots els casos identics.

Quint, per extensio, si fins ara hem vist que l'accentuacio es convencional, producte d'una decisió 'democratica', que no tecnica ni 'idiomatica', ¿qué mos impeditx eliminar del tot els diacritics que ya hem vist que moltissims eren inutills? De ser-ne decenes i decenes s'han quedat 'escorreguts', en 15 i sense una justificacio convincent. Trobe que no hi ha impediment 'cientific', pot ser algun sentimental, poca cosa.

Sext, i de pas, si hem introduït 'qué' fort o interrogatiu, ¿per qué no eixamplen la norma a tots els interrogatius i exclamatius? Home, ben mirat, seria logic en tota la serie.

Septim, si proseguim en l'ampliacio del camp d'intervencio en l'area fonetica, ¿per qué no li llevem la coloquialitat i passem al llenguatge formal el sufix abstracte -ea en conte de -esa 'chiquea', 'honradea', 'perea'? Si, clar, es una adequacio grafica relacionada en les anteriors. Tot es fonetica.

Octau, pero ¿perquè quedar-mos aci si ya trencarem el mur en el toponim 'València'? Tens rao, podem fer mes coses, com per exemple acceptar que la 'llengua valenciana' es un concepte ple i no una simple etiqueta...

Algu pot recordar-mos que la 'romanistica internacional' diu no se qué... pos que ho diga. Al remat es tracta de sentir-se a gust sent rojos, un poc grossets i en moltes ganes de treballar...

I lo mes perillós, ¿i si descobrim que podem ser valencians, que nomes es qüestio de ficar-s'ho en el cap?

¿Saben aquella historia que comença en la perdua d'un clau de la ferradura d'un cavall i que acabà en la perdua del regne? Pos aci igual.

Els i elles, els guardians i guardianes de les essències ho saben. Per açò estan que bufen en la possibilitat del canvi accentual, una ralleta, de València per València.

Este proces te una part ludica i entretinguda, pero tambe en te una atra perversa i demencial (els insignificants canvis en que mamprenge l'holocaust dels jueus pels nazis, com els que han estat realisant els israelians durant anys en els palestins fins que ara estan aplicant la solucio final, la que els aplicaven ad ells en els anys 40 del sigle passat.

Voldria que deprenquem, pero...

Imagens: google.com, globexs.com, facebook.com.

OTAN NO (I) / J. Masia

28/6/2025

Convindrem que l'OTAN està en mans d'un destacat dretos neoliberal trastornat director de la sintonia del neofascisme europeu, els bufons copien modos i fondo. El secretari general, Mark Rutte, era un frugal primer ministre antiinversions estatals, retallador de servicis publics i destacat austericida, reconvertit ara en un nou convers que ardiu en desijos de convencer al gojos gast militar i public. Els comentaris de llepaculs cap a Trump son de pati de colege, insulten a l'intel·ligencia. Estos histrionics no poden ser mes ridiculs i no son bona companyia de viage, mes encara quan estos neofascistes i per tant, antidemocrates profunts, creuen que poden obligar a un país sobera a invertir lo que li ixca de la gorra de Trump, un 5% en defensa, ipero si l'inversio d'EEUU en 2024 ha sigut un 3.4 % del PIB! iYa està be de tanta mentira i ignorancia! Si estos del PP i VOX no entenen el concepte de sobirania i de dignitat es que estan mes perduts que Marco en el dia de la mare. No son patriotes, son patrioters de mig pel.

La miserable Isabel Díaz (IDA) li besà el cul a Trump (l'ignorant creïa que erem un país dels BRIC) quan amenaçà directament a Espanya a que nos faria pagar el doble i qüestionà la soberania, la presidenta de Madrit en lloc de tancar files en el seu país, culpà al ferm i encertat Pedro Sánchez de la maldicio intergeneracional que patirém per desobedir les paraules del seu Deu. Lo de sempre, sera la fi del mon, l'ha vaticinat tantes voltes el PP que nomes se la creuen els de la secta.

A continuació, a la veu de la seua ama els mijos del fanc en lloc de parlar de la fermea del president parlen de la "soletat" i que el "papi" (<https://youtu.be/cZnXolHiubc>) Trump no li ha fet cas. ¡Quín nivell, Maribel! El senyales la Lluna i es queden mirant el dit. Trump es un boca de rap.

La meua soberania comença per mi, yo faig lo que vullc i a mi ningu me ve a dir lo que he de fer, es la defensa de la meua llibertat i el principi de dissidencia. Despuix la faig extensiva al meu país, fem entre tots lo que decidim i fora d'este, per multiples motius, me costa mes cedir soberania porque se m'entravessa una miqueta mes en la gola: multilateralisme si, pero sense cap vassallage.

El naiximent de lo que es hui l'Unio Europea es basà en comerç pur i dur (la pela es la pela), decades mes tart, encara patim la desunio: els caus fiscals o el dumping fiscal. La competencia sobre la moneda unica la porta un banc central sui generis, pijor i en competencies dissimilars al prototip de banc central. En especial, els prestams al país, el cas de la compra del deute país o mutualisar el deute europeu com un tot. Ni està ni se l'espera, per contra, la banca viu molt feliç en ell.

¿Podem convindre que Vladimir Putin no va a atacar Marbella despuesdema? Si algu te proves que les pose damunt la taula o calle per a sempre. Yo ho deixi negre sobre blanc: es altament improvable, per no dir impossible. No hi ha pressa, pero si cal reflexionar, per lo manco algun dia abans de la fi del mon, sobre qué volem els europeus. ¿Nos quedem com estem o pensem en alternatives?

He de fer un apunt sobre cómo hem arribat ad esta situació. Escrigui detalladament (La guerra d'Ucraïna i (II)./ Per J. Masia | Accio Nacionalista Valenciana) que EEUU menti a l'URSS, incomplí la seua paraula en l'anexio dels països del Pacte de Varsovia. Aixina, arraconaren a l'orso i clavaren el problema en el pati de darrere de la casa europea. Recorde que Ucraïna es un país que no està en l'Unio Europea ni en l'OTAN, la destacable intervencio europea fon molt anterior ad esta guerra, fon subversiva com la que feu en EEUU potenciant l'alçament contra el lider prorus (les germanetes de la caritat no existixen en geopolitica). Pero, l'ajuda comunitaria a Ucraïna ha sigut rapidissima i aço que no pertanyia a res. Comparen l'actuació contra B. Netanyahu o en sol europeu algun cas anterior, estudien el cas de Bosnia-Herzegovina, ¿per qué esta diferencia de tractament?

Imagens: memri.org, cambiopolitico.com.

OTAN NO (i II) / J. Masia

30/6/2025

Els països d'Europa son fiches en el tauler de joc, mes encara arran de la finalisacio de la II GM a on es feu cada vegada mes visible quí era l'amo del carchofar. Pero en una epoca convulsa es bon moment per a traure profit per a que l'insignificant vell continent ocupe un lloc privilegiat, pero falta molt de valor, per no dir una atra cosa que els pot

vindre al cap, en els dirigents (almenys Sánchez s'ha plantat en el cim), por perfectament visible en el paperot passiu i immoral europeu en el genocidi de B. Netanyahu (almenys Sánchez s'ha plantat, al cesar lo que es del cesar).

Es indignant i vomitiu, de jujat de guardia, vore a la dreta igual que l'ultradreta negar el genocidi. Es normal que cada vegada siguen mes indiscernibles porque compartixen el mateix ADN.

Han de pensar per si mateixos si volen ser autònoms i majors d'edat i no deprende del cosí de Zumosol, la comparacio no es del tot bona porque Trump es tres mil voltes manco aplomat que el de l'anunci del suc.

Igual t'ignora que t'exigix un peage, que te pega dos galdades en public, que te deixa a soles front al perill, que te roba les natilles o els diners de la boljaca o t'amenaça en una falsada. En fi, una joia admirada per la centrada macarra IDA.

Al que li agrade el sadomasoquisme que s'apunte ad algun clup, pero no condenen als que creguem en la llibertat i la sobirania a passar per l'aro dels neofascistes. En mi no cola. Gracies. I recorden: a qui te por, li fan la sepultura de cagallons. ¡Etic vitalment asquejat de tanta covardia!

Es una manipulacio acusar a qui discrepe de ser antieuropeiste porque engolir-se tot lo que prove de Bruseles es ser un sangonera, el que rebentà d'una fartada. ¿Ya s'han comprat la mochila antinuclear? Per a mi, l'esperit critic està per damunt de tot.

Quan la solucio es el problema

Sens entrar en el debat de rearme si o no per falta d'espai, partixc en l'articul de que si es necessari (està clar que es un tema discutible). El marc es important, hem de passar de l'OTAN perque la dirigix un destarifat, l'hem de deixar caure quan nos interesse i optar per una defensa propia en un eixercit europeu. Es un canvi de paradigma.

Mes de lo mateix, mes OTAN es el problema, no la es la solucio, per tant lo de sempre, la solucio sistematically repetida ad nauseam, es convertix en un problema irresoluble perque equivoquen la tipificacio llogica de l'assunt: no es requerix

un canvi 1 relatiu a la quantitat (mes aportacions), si no un canvi 2 que ha de ser cualitatiu (un altre organisme). A pesar de l'exigencia del creiximent del gast i la consegüent compra captiva d'armament, EEUU continuarà en la mateixa politica propia i unilateral, com ha fet sempre.

El Banc d'Inversions i el Banc Central haurien de fomentar la creacio i el creiximent d'una industria europea d'empreses de defensa, si son publiques millor, perque els beneficis repercutiran en tots. Espai en les publicoprivades per a que es lucren uns pocs en diners de tots. La cap de la Comissio Europea, Von der Leyen, concretà el rearme en una inversio de 800.000 millons, pero nomes es interessant si es fa per a no comprar a EEUU res de res i fer-li el cul mes gros.

I en el fals dilema de tancs o pa, triem sempre el pa. No veig ni en el curt ni en el llarg determini un conflicte greu ni imminent, com tampoc una conquesta de la plaça d'Espanya de Madrit per a robar-li la bandera mes gran a Ayuso.

L'inversio europea ha de ser progressiva, reflexiva i condicionada sensu stricto a complir en el benestar de la poblacio, com a principi ineludible de l'actuacio governamental i d'orde superior a qualsevol altra cosa que se li ocorrega ad algun estupit i iluminat grup politic ultra dels molts que infecten les democracies occidentals d'odi, de por i de polarisacio.

No pergam l'esme, tinga'm trellat.

Imagens: cartoonmovement.com, masandalucia.es.